

ابوالفضل العباس (ع) در کلام امام حسین (ع)، امام صادق (ع) و حضرت مهدی (عج)

امام زمان (عج) می‌فرماید: سلام بر عباس بن امیرالمؤمنین، همدرد بزرگ برادر که جانش را فدای او ساخت و از دیروز بهره‌فردایش را برگزید، آنکه فدایی برادر بود و از او حفاظت کرد و برای رساندن آب به او کوشید و دستانش قطع گشت.

امام زمان (عج) می‌فرماید: سلام بر عباس بن امیرالمؤمنین، همدرد بزرگ برادر که جانش را فدای او ساخت و از دیروز بهره‌فردایش را برگزید، آنکه فدایی برادر بود و از او حفاظت کرد و برای رساندن آب به او کوشید و دستانش قطع گشت. به گزارش خبرنگار آیین و اندیشه خبرگزاری فارس، علمدار کربلا حضرت ابوالفضل العباس علیه‌السلام مورد ستایش امامان معصوم علیهم‌السلام قرار گرفته است.

* حضرت ابوالفضل (ع) در بیان امام حسین علیه‌السلام

وقتی ابوالفضل علیه‌السلام از برادر و امامش حضرت حسین علیه‌السلام اجازه میدان خواست. امام علیه‌السلام به سختی گریست به گونه‌ای که محاسن شریفش از اشک دیدگانش، تر شد، و فرمود: «يَا أُخِي كُنْتَ الْعَلَامَةَ مِنْ عَسْكَرِي وَ مُجْمَعِ عَدَدِنَا، فَإِذَا أَنْتَ عَدَوْتُ يَوَّلُ جَمْعُنَا إِلَى الشِّتَاتِ، وَ عِمَارَتُنَا تَتَّبِعُ إِلَى الْخَرَابِ»

برادر جان! تو نشانه (شکوه و عظمت و) برپایی سپاه من و محور پیوستگی نفرات ما هستی. اگر تو بروی (و شهید شوی)، جمعیت ما پراکنده، و ویران می‌شود. (بحارالانوار علامه مجلسی، ج 45 ص 41)

همچنین نقل شده است: هنگامی که عباس علیه‌السلام شهید شد امام حسین علیه‌السلام فرمود: «الآنَ انْكَسَرَ ظَهْرِي وَقَلَّتْ حِيلَتِي» اینک کمرم شکست و راه چاره بر من محدود شد.

آنگاه گریست و این اشعار را خواند:

تَعْدَيْتُمْ يَا شَرَّ قَوْمٍ بَيْعِيكُمْ / وَ خَالَقْتُمْ دِينَ النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ

أَمَا كَانَ حَيَّرَ الرُّسُلَ أَوْ صَاكُمُ بِنَا / أَمَا تَحْنُ مِنْ نَجْلِ النَّبِيِّ الْمُسَدَّدِ

أَمَا كَانَتْ الزُّهْرَاءُ أُمِّي دُونَكُمْ / أَمَا كَانَ مِنْ حَيَّرَ الْبَرِّيَّةَ أَحْمَدَ

لَعْنَتُهُمْ وَ أَحْزَيْنَتْهُمَا بِمَا قَدْ جَنَيْتُمْ / فَسَوْفَ تَلَاقُوا حَزْرًا نَارَ ثَوَقْدُ

ای بدترین مردم! با ستمکاری خویش بر ما تعدی کردید، و با آیین پیامبر خدا محمد صلی الله علیه و آله مخالفت ورزیدید.

آیا بهترین پیامبر، سفارش ما را به شما نکرده بود؟ آیا ما از نسل پیامبر راستین نیستیم؟

آیا جز این است که حضرت زهرا علیهاالسلام مادر من است نه شما؟ آیا او از نسل بهترین انسان‌ها نبود؟

به سبب جنایتی که مرتکب شدید ملعون و خوار گشتید، و به زودی گرفتار آتش شعله‌ور الهی خواهید شد. (مناقب ابن شهر آشوب، ج 4 ص 117 ؛ بحارالانوار، ج 45 ص 40 ؛ عاشورا ریشه‌ها، انگیزه‌ها، رویدادها، پیامدها، ص 493)

* حضرت ابوالفضل (ع) در بیان امام صادق علیه‌السلام

حضرت امام صادق علیه‌السلام همواره از عمویش عباس علیه‌السلام تجلیل به عمل می‌آورد و با درود و ستایش‌های عطرآگین از ایشان یاد می‌کرد و مواضع قهرمانانه‌اش در روز عاشورا را بزرگ می‌داشت. از جمله سخنانی که امام درباره قمر بنی هاشم (ع) فرموده است، اینکه: «عمویم عباس بن علی (علیه‌السلام) بصیرتی نافذ و ایمانی محکم داشت. همراه برادرش حسین جهاد کرد، به خوبی از بوته آزمایش بیرون آمد و شهید از دنیا رفت...» (ذخیره الدارین، ص 123 به نقل از عمدة الطالب)

امام صادق علیه‌السلام از برترین صفات مجسم در عمویش که مورد شگفتی اوست چنین نام می‌برد:

1- «تیزبینی»

تیزبینی، پیامد استواری رأی و اصالت فکر است و کسی بدان دست پیدا نمی‌کند، مگر پس از پالودگی روان، خلوص نیت و از خود راندن غرور و هواهای نفسانی و عدم سلطه آنها بر درون آدمی.

تیز بینی از آشکارترین ویژگی‌های ابوالفضل العباس علیه‌السلام بود. از تیزبینی و تفکر عمیق بود که حضرت به تبعیت از امام هدایت و سیدالشهداء امام حسین علیه‌السلام برخاست و بدین گونه به قله شرف و کرامت دست یافت و خود را بر صفحات تاریخ، جاودانه ساخت. پس تا وقتی ارزشهای انسانی پایدار است و انسان آنها را بزرگ می‌شمارد، در برابر شخصیت بی مانند حضرت که بر قله‌های انسانیت دست یافته است سر بر زمین می‌ساید و کرنش می‌کند.

2- «ایمان استوار»

یکی دیگر از صفات بارز حضرت، ایمان استوار و پولادین اوست. از نشانه‌های استواری ایمان حضرت، جهاد در کنار برادرش بود که هدفش جلب رضایت پروردگار متعال به شمار می‌رفت و همانطور که در رجزهایش روز عاشورا بیان داشت از این جانبازی کمترین انگیزه مادی نداشت و همین دلیلی گویاست بر ایمان استوار حضرت.

3- «جهاد» با حسین علیه‌السلام

فضیلت دیگری که امام صادق علیه‌السلام برای عمویش، قهرمان کربلا، عباس علیه‌السلام نام می‌برد، جهاد تحت فرماندهی سالار شهیدان، سبط گرامی پیامبر اکرم صل الله علیه و آله و آقای جوانان بهشت است. جهاد در راه آرمان برادر، بزرگترین فضیلتی بود که حضرت ابوالفضل بدان دست یافت و نیک از عهده آزمایش به درآمد و در روز عاشورا قهرمانی‌هایی از خود نشان داد که در دنیای دلاوری و شجاعت بی مانند است ...

* حضرت ابوالفضل (ع) در بیان حضرت مهدی علیه‌السلام

حجت خدا و بقية الله الاعظم، امام زمان (عج) در بخشی از سخنان زیبای خود درباره عمویش عباس (ع) چنین می‌گوید: «سلام بر ابوالفضل، عباس بن امیرالمؤمنین، همدرد بزرگ برادر که جانش را فدای او ساخت و از دیروز بهره فردایش را برگزید، آنکه فدایی برادر بود و از او حفاظت کرد و برای رساندن آب به او کوشید و دستانش قطع گشت. خداوند قاتلانش، «یزید بن رقاد» و «حیکم بن طفیل طایی» را لعنت کند...» (المزار، محمد بن مهدی، از بزرگان قرن ششم)

امام عصر - عجل الله تعالی فرجه - صفات والای ریشه‌دار در عمویش، قمر بنی هاشم و مایه افتخار عدنان را چنین بر می‌شمارد و می‌ستاید:

1- همدردی و همگامی با برادرش سید الشهداء (ع) در سخت‌ترین و دشوارترین شرایط تا آنجا که این همگامی و همدلی ضرب المثل تاریخ شد.

2- فرستادن توشه آخرت با تقوا، خویشنداری و یاری امام هدایت و نور.

3- فدا کردن جان خود، برادران و فرزندان در راه سرور جوانان بهشت، امام حسین (ع).

4- حفاظت از برادر مظلومش با خون خود.

5- کوشش برای رساندن آب به برادر و اهل بیتش هنگامی که نیروهای ستمگر و ظالم، مانع از رسیدن قطره‌ای آب به خاندان پیامبر (ص) شده بودند.